

בבית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוט חיל האוויר

סא"ל שחר גרינברג – שופט

בפני:

(באמצעות סרן דניאל אלברג)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(באמצעות ב"כ, עו"ד שמעון מאיר)

ח/XXX רב"ט ל' נ'

החלטה

רקע

1. נגד הנאשם, רב"ט ל' נ' (להלן- הנאשם) הוגש כתב אישום ביום 09/03/2017, בגין 5 פרטי אישום:

שימוש בסם מסוכן, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1955;

מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 – **שלושה פרטי אישום**.

2. החקירה החלה בעקבות תלונה שהגישה נפגעת העבירה ביום 16/02/2017, בה התלוננה כי הנאשם ביצע בה מעשה מגונה ומעשי אינוס בחדרו שבבית החייל שברמת גן, בלילה שבין ה-14/02/2017 ל-15/02/2017.

3. בעקבות התלונה, נפתחה חקירת מצ"ח בבסיס ימ"ר מרכז, במסגרתה נחקרו נפגעת העבירה, הנאשם, שותפיו לחדר של הנאשם, עדים להם מסרה המתלוננת עדות תכופה בסמוך לאחר האירוע, וכן הופקו תיעודי שיחות

ח"א (מחוזי) 118/17

ומסרונים ממכשירי הטלפונים הניידים של המתלוננת והנאשם. בהתאם להוראות החוק, נוכח טיב העבירות בגין נחקר הנאשם, תועדו חקירותיו בתיעוד חזותי.

4. עם הגשת כתב האישום נגד הנאשם, הגישה התביעה בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים. לטענת התביעה, חומר החקירה מצביע על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להוכחת עבירות של שימוש בסמים, מעשה מגונה ומספר מעשי אינוס על ידי הנאשם כלפי נפגעת העבירה, המקימה עילות מעצר מובהקות במקרים אלה אשר מחייבות את מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים.

5. סנגורו של הנאשם, עו"ד אמיר שמעון, התנגד לבקשת התביעה האמורה, וביקש כי הנאשם ישוחרר מכל מעצר, או לחילופין ישוחרר לחלופת מעצר בדמות מעצר פתוח. זאת, מאחר שלשיטת ההגנה קיים כרסום ראייתי ממשי בחומר הראיות, אשר מחליש את גרסת נפגעת העבירה ותומך בגרסת הנאשם לפיה חלק מהמעשים המיוחסים לו היו בהסכמה, וחלק אחר כלל לא התרחש.

6. הנאשם נעצר לראשונה ביום 19/02/2017, ומעצרו הוארך מעת לעת מטעמים חקירתיים. לאחר הגשת כתב האישום ביום 09/03/2017, הסכימה ההגנה כי מעצרו של הנאשם יוארך עד יום 13/03/2017, לצורך היערכות לדיון. ביום 13/03/2017, ביקשה ההגנה כי מעצרו של הנאשם יוארך עד יום 16/03/2017, לשם קבלת חומרי חקירה נוספים שטרם הועברו להגנה. ביום 16/03/2017, טענו הצדדים בפניי לגופה של בקשת התביעה, למעצר הנאשם עד תום ההליכים.

התשתית הראייתית

7. מחומר החקירה עולה מסד עובדתי, עליו אין חולק, לפיו בין הנאשם לנפגעת העבירה הייתה היכרות שהתבססה על מגוריהם בבית החייל שברמת גן. כמו כן, אין חולק כי ביום 13/02/2017, וכן ביום 14/02/2017 בלילה, זמן קצר לפני מועד ביצוע המעשים המפורטים בכתב האישום, עשו השניים שימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, באמצעות סיגריה מגולגלת.

8. עוד עלה, כי נפגעת העבירה הגיעה לחדרו של הנאשם מרצונה, התיישבה על אחת המיטות שבחדר, כאשר הנאשם נשכב צמוד אליה, ובשלב מסוים הביא שמיכה לכסות את שניהם, כאשר בחלק מזמן שהותם של הנאשם ונפגעת העבירה בחדר, היו בחדר גם סמל אייל הורן ולירוי ברהמי, המתאכסנים עם הנאשם באותו חדר.

9. עד השלב המתואר לעיל, אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים. משלב זה, נפערה תהום עמוקה בין גרסת נפגעת העבירה, על פיה הנאשם ביצע בה מעשים מגונים ומעשי אונס חרף הבעת התנגדותה ואי הסכמתה, לבין גרסת הנאשם כי לא ביצע את כל המעשים שציננה נפגעת העבירה בגרסתה, ואילו את המעשים שלגביהם הודה הנאשם בביצועם, ביצע בהסכמת נפגעת העבירה.

10. על מנת לעמוד על ההבדלים שבין גרסת נפגעת העבירה לבין גרסת הנאשם, יובאו עיקרי גרסאותיהם, כפי שנמסרו בחקירתם במצ"ח.

11. **נפגעת העבירה**, מסרה כי בערב בו התרחש האירוע קבעה לשבת עם הנאשם, הגיעה אליו לחדר, שניהם התיישבו על מיטה פנויה בחדרו, כאשר הנאשם היה מימינה, שכב על צדו השמאלי, עם פניו אליה והיא שכבה על הגב כשרגליה מעל רגליו. בהמשך, הנאשם הביא שמיכת פוך וכיסה את שניהם, כאשר עד אותו רגע היה בחדר שותפו לחדר של הנאשם, ובשלב מסוים סימן הנאשם לשותף לצאת מהחדר, והשותף יצא וכיבה את האור. כשנשארו לבד, החל הנאשם לרכון מעל נפגעת העבירה, ניסה לנשק אותה בפה, כאשר היא ניסתה להזיז את ראשה, הנאשם נישק אותה בכוח על שפתייה, הרים את חולצתה, חשף את חזייתה, משך את החזייה כלפי מטה, חשף את חזה, נישק את חזה ואת פטמותיה, ונשך אותן. נפגעת העבירה מסרה כי אמרה לו "די" בעדינות מספר פעמים וניסתה להזיז אותו הצידה. בהמשך הוריד הנאשם את מכנסיו ותחתוניו, מתחת לשמיכה, וחיכך את איבר מינו מעל איבר מינה כשהיא הייתה לבושה. נפגעת העבירה אמרה לו שזה כואב לה. הנאשם הכניס את ידו למכנסיה מכיוון הבטן, והחדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה במשך כמה דקות והוציא והכניס אותן מספר פעמים, הראש של הנאשם היה ליד ראשה, הנאשם גנח והתחכך בה. נפגעת העבירה מסרה, שהנאשם לא שם לב לדברים שאמרה לו. היא פחדה. עוד מסרה, כי תפסה את החולצה שלו באזור הצוואר, החזה, וניסתה להזיז אותו ממנה. נפגעת העבירה מסרה, כי הנאשם גרם לה

לכאב כאשר חדר לתוכה עם אצבעותיו, כאשר לאורך כל המעשה אמרה לו נפגעת העבירה "די", תפסה את היד שלו באמצעות ידה וניסתה להוציא אותו ממנה אבל לא הצליחה. נפגעת העבירה מסרה כי לא הפעילה הרבה כוח כי כאב לה והייתה חלשה לעומת הנאשם. בהמשך מסרה נפגעת העבירה כי הנאשם שאל אותה אם היא רוצה לגמור והיא אמרה לו "די". נפגעת העבירה מסרה כי בשלב מסוים ניסה הנאשם לבצע בה מין אוראלי אך היא החזיקה את הראש שלו ולא נתנה לו לעשות את זה. בהמשך, מסרה נפגעת העבירה כי הנאשם ביקש כי ישנו תנוחה והיא אמרה לו שלא בא לה, הנאשם ניסה להרים אותה מעליו והיא פשוט הפילה את עצמה לצד השני, כך שהנאשם היה מצדה השמאלי. הנאשם שוב רכן מעליה וניסה לשים את ידה על איבר מינו. בהמשך, ניסה הנאשם להכניס את איבר מינו לאיבר מינה של נפגעת העבירה, אשר מסרה כי הרגישה חדירה, כאב לה ורגע אחרי איבר מינו של הנאשם יצא ממנה, נחת על המפשעה שלה ואז הנאשם ביקש ממנה "תכניסי אותו" ונפגעת העבירה אמרה לו "לא". נפגעת העבירה ציינה, כי הרגישה את איבר מינו בתוכה, הנאשם עצר לרגע את התזוזות שלו, וניסה להכניס את איבר מינו לאיבר מינה באמצעות ידו, היא הרגישה חדירה, וזה הרגיש שונה מהאצבעות שלו, זה לא כאב באותה צורה, זה לא דקר אותה. הנאשם המשיך להתחכך בה, ואז הכניס את אצבעותיו לאיבר מינה בקצב מהיר ואגרסיבי כשהיא אמרה לו שכואב לה. אז הנאשם אמר לה "שניה מאמי אני תכף גומר", נפגעת העבירה ניסתה להוציא את ידו בכוח, אך לא הצליחה והיא מסרה כי הנאשם היה ממש שקוע בעצמו והתרכז במה שעשה. הנאשם התחכך בה מאחורה עם איבר מינו כשהוא עושה תנועות של קדימה ואחורה, עד שהוא גמר, כשאיבר מינו היה צמוד למכנס שלה באזור התפר שבין הרגליים והאגן. אז קם הנאשם, התקשר לשתפיו לחדר ואמר להם שהם יכולים לחזור. נפגעת העבירה מסרה כי שמחה שזה נגמר והיא קמה, סידרה את בגדיה והלכה. נפגעת העבירה הלכה לחדרה, הורידה את מכנסיה והרגישה שהם רטובים. שותפתה לחדר של נפגעת העבירה, עדן, ראתה את נפגעת העבירה נסערת מאוד. נפגעת העבירה סיפרה כי התקלחה יותר מברגיל, הרגישה מטונפת ונגעלה מעצמה.

12. נפגעת העבירה מסרה כי הייתה עם הנאשם בחדר ובמיטה, וקיוותה שלא יקרה כלום. כשהתחילה להבין שהשותף לא יחזור לחדר התחילה לפחד והבינה מה קורה אבל כבר לא יכלה ללכת, לא הצליחה להפעיל כוח. עוד ציינה נפגעת העבירה כי בהתחלה היה כיף, שהשותף ישב איתם, ולא הייתה אווירה

ח"א (מחוזי) 118/17

של משהו שהולך לקרות. נפגעת העבירה ציינה כי יום לפני האירוע ישבה עם הנאשם ועוד חברים והנאשם נתן לה נשיקות בלחי, אז היא הניחה שאולי הוא פיתח משהו כלפיה אבל לא חשבה "שכשלא ארצה הוא ימשיך". נפגעת העבירה הדגישה כי היא אמרה לאורך כל המעשים "די" ומבחינתה היא עשתה כל מה שיכלה לעשות כדי שהנאשם יבין. נפגעת העבירה ציינה, כי בתחילת האקט היא הייתה רטובה, אבל בהמשך היא כבר לא הייתה רטובה וזה כאב לה מאוד.

13. נפגעת העבירה מסרה, כי במהלך שהייתה עם הנאשם בחדר התקשרה אליה חברתה קטיה, אך נפגעת העבירה לא אמרה לקטיה כלום לגבי מה שקרה.

14. נפגעת העבירה סיפרה, כי סימסה לחברתה אורטל וסיפרה לה שהייתה בחדר עם מישהו והוא אנס אותה. בהמשך, ניגשה נפגעת העבירה לפקיד הקבלה בבית החייל ולא הצליחה להגיד לו מה היה, כי חששה שיעיפו אותה מבית החייל.

15. עוד מסרה נפגעת העבירה כי בהמשך סימסה לה הנאשם "לילה טוב חיים" והיא השיבה לו, כי היא לא מבינה איך היה לו אומץ לכתוב לה אחרי שביקשה ממנו "די" ו"לא" ושאלה את הנאשם האם הוא הבין מה הוא עשה, והוא השיב לה שהוא עשה טעות ושהוא מצטער. נפגעת העבירה הראתה את התכתובת האמורה לפקיד הקבלה והאחרון מסר לה כי חלה עליו חובת דיווח על מקרים כאלה.

16. בחקירה נוספת של נפגעת העבירה מיום 27/02/2017, עמדה נפגעת העבירה על גרסתה, והוסיפה כי במהלך האירוע לא הגיעה לפורקן, אבל אמרה לנאשם כי גמרה, לאחר שהוא שאל אותה כמה פעמים אם היא רוצה לגמור והיא לא השיבה לו, אך בסופו של דבר אמרה לו כי גמרה, כי הוא המשיך לגעת בה והיא רצתה שזה ייגמר ולא ימשיך.

17. בחקירתה האמורה ציינה נפגעת העבירה כי היא לא רצתה, אבל היא קפאה, היא ידעה שהייתה צריכה ללכת בשלב הזה, אבל פשוט קפאה והיא מבינה שזו התנהגות מטומטמת אבל היא פשוט לא זזה. בשלב הליטופים בחזה, היא לא אמרה לנאשם שהיא לא רוצה את זה, אבל אחרי זה כבר אמרה שאינה רוצה וביקשה "די".

18. לשאלת החוקרת, מדוע נשארה בחדר מספר דקות אחרי שהשותפים חזרו, מסרה נפגעת העבירה כי לא ידעה איך לצאת, איך להגיב ממה שהיה, פחדה לקום כי הרגישה שהמכנס שלה רטוב ולא רצתה שיראו, לא ידעה איך זה יראה ואיך תלך כך עד חדרה.

19. נפגעת העבירה הסבירה את שיחת הטלפון שלה עם קטיה בזמן שהייתה בחדר עם הנאשם לאחר שביצע בה את המעשים לכאורה, בכך שכשדיברה עם קטיה אמרה לה שהיא עם ידיד, כשהיא התכוונה לנאשם, ומסרה כי כשהייתה לידו לא יכלה לדבר על זה, הייתה קפואה, ורק לאחר שיצאה מהחדר סיפרה לאורטל.

20. נפגעת העבירה סיפרה כי האירוע השפיע עליה מאוד, היא חלתה, היה לה קשה להירדם, היו לה סיוטים, והיא קמה תכופות לבדוק שהדלת נעולה. בלילה הראשון לאחר האירוע הייתה בהתקף חרדה, חוותה קוצר נשימה והרגישה גועל שגרם לה להקיא.

21. נפגעת העבירה מסרה בחקירתה כי סיפרה על האירוע למספר אנשים קרובים, מעבר לחברתה אורטל ולפקיד הקבלה בבית החייל, סיפרה גם לעינת גרינבאום שהייתה הסמלת שלה בטירונות, אליאס, מכר מבית החייל, חי פילבר, קרן, מנהלת בית החייל, עדן, שותפתה של הנאשמת לחדר, אילון ששון, ידידה של נפגעת העבירה שגר בבית החייל, חגי רגב.

22. בחקירתה של נפגעת העבירה מיום 27/02/2017, התייחסה לטענת הנאשם כי היא טפלה עליו אשמת שווא מחשש שחשבה שהוא סמוי שבא להפליל אותה בעבירות סמים, וציינה כי טענה זו מופרכת וכי לא חשבה שהנאשם הוא שוטר סמוי כי אחרת לא הייתה מעשנת איתו סמים ונוסעת יחד אתו לרכוש סמים.

23. בחקירתה מיום 06/03/2017, מסרה נפגעת העבירה כי כשהתבקשה לחתום על טופס הסכמה לעריכת בדיקת פוליקרף, ציינה כי היא לא מסכימה לדבריו של החוקר, על פיהם בוצעה בה חדירה עם איבר מינו של הנאשם, מאחר שטעתה להבין כי במילה "חדירה" הכוונה היא לחדירה של כל איבר המין הזכרי לתוך איבר המין הנקבי, ומאחר שלא כל האיבר של הנאשם נכנס בכל אורכו לתוכה, חשבה כי לא מדובר בהגדרה ל"חדירה", אבל היא כן הרגישה שאיבר המין של הנאשם נכנס רק לרגע אחד לתוכה, ובהמשך נשמט האיבר על מפשעתה. נפגעת

ח"א (מחוזי) 118/17

העבירה מסרה, כי ציינה בפני חוקר הפוליגרף, כי היא בטוחה בחדירה של איבר המין של הנאשם לתוכה רק ב-98% כי כפי שהסבירה חשבה שחדירה של רק חלק מאיבר המין לא נחשבת לחדירה. לאחר שהוסבר לה כי גם חדירה של חלק מאיבר המין הזכרי לתוכה נחשבת חדירה מסרה נפגעת העבירה כי איבר המין של הנאשם חדר לתוכה והיא בטוחה בכך ב-100%.

24. בחקירתו הראשונה של הנאשם, ביום 19/02/2017, מסר הנאשם כי הוא עיף וכי הוא לא כשיר לחקירה גם בשל העובדה שסבתו נפטרה. החקירה הופסקה לשעה ולאחר מכן נמשכה. בחקירתו זו, מסר הנאשם כי הוא הכיר את נפגעת העבירה לפני כחודש וחצי בבית החייל והם עשו שימוש במשותף בסם מסוכן מסוג קנאביס ב-13/02/2017 וכן ביום האירוע עצמו, 14/02/2017. הנאשם מסר, כי נפגעת העבירה מסרה לו כי היא רוצה לעשן סמים, הגיעה אליו לחדר ושם הם עישנו יחד ג'וינט, התכסו בשמיכת הפוך של הנאשם, התחילו להתנשק, היא חיבקה אותו, הוא חיבק אותה. הנאשם סיפר, כי ראה דרך החולצה שיש לה עגיל בטבור, הם התחילו להתמזמז, ליטפו אחד את השני, הוא ליטף אותה בבטן, היא ליטפה אותו בגב ואז אמר לה הנאשם כי הוא עיף ושהוא צריך ללכת לישון כי מחר יש בסיס. נפגעת העבירה אמרה שהיא רוצה להישאר עוד קצת. הנאשם מסר שהוא גלש קצת, נגע לנאשמת באיבר המין, לא החדיר לה אצבעות, ולאחר מכן אמר לה שהוא עיף ושהוא הולך לישון, היא נתנה לו חיבוק, נשיקה בלחי ואמרה לו "לילה טוב" כאשר בכל הזמן המתואר לעיל היו בחדר שותפיו של הנאשם, אייל ולירוי, שהאחרון הגיע באמצע וראה את הנאשם ונפגעת העבירה מחובקים מתחת לפוך. הנאשם סיפר, כי נפגעת העבירה שיתפה פעולה, זרמה ולא אמרה לו לעזוב אותה, אחרת היה קם וחותר. הנאשם סיפר, כי לאחר האירוע שלח לה SMS ובירך אותה בלילה טוב וכשהיא השיבה לו בכעס, ענה לה שהוא מצטער והוא נסחף והתכוון לכך שאולי הוא נסחף עם הידיים ואולי היה קצת חם ולא הבין מה קרה לה. לשאלת החוקרת, הכחיש הנאשם כי בכלל הוציא את איבר מינו מתוך מכנסיו והכחיש כי הוא הגיע לשפיכה ואמר כי לא גמר וכי שניהם היו לבושים לבוש מלא והוא רק ליטף אותה מתחת לבגדים.

25. בחקירתו השנייה של הנאשם ביום 21/02/2017, חזר הנאשם בתחילת החקירה על הגרסה שמסר בחקירתו הראשונה מיום 19/02/2017, ועמד על כך כי בכל הזמן בו היו הוא ונפגעת העבירה בחדר תמיד נכח שותף נוסף, בהתחלה

רק אייל ואחרי זה גם לירוי. עוד מסר הנאשם, כי בשום שלב לא הביעה נפגעת העבירה התנגדות ולא אמרה לו "די". הנאשם חזר על כך כי לא הוציא את איבר מינו ממכנסיו, ולא הגיע לשפיכה למעט כמה טיפות שיצאו לו בתוך המכנסיים.

26. בהמשך חקירתו השנייה, שינה הנאשם את גרסתו, ומסר כי כן ביקש משותפו לחדר, אייל, לצאת מהחדר, כי חשב שיהיה עם נפגעת העבירה משהו ובהמשך נשארו הנאשם ונפגעת העבירה לבד בחדר. הנאשם הודה, כי ניסה לשכב עם נפגעת העבירה, הכניס לאיבר מינה את אצבעותיו, אך ברגע שהיא אמרה לו שהיא לא רוצה, החזיר את איבר מינו למכנסיו וגמר בתוך מכנסיו. עוד פירט הנאשם בחקירתו כי לאחר שנפגעת העבירה אמרה לו שאינה רוצה לשכב, החזיר את איבר מינו למכנסיו, הם התנשקו, הנאשם המשיך להכניס את אצבעותיו לתוכה, שאל אותה אם היא גמרה והיא אמרה לו שכן, הנאשם הרגיש שהיא רטובה, נשען על הבטן שלה ונתן לה נשיקה בלחי. הנאשם ציין כי היה חרמן ויצאו לו טיפות של זרע אבל הוא לא גמר אלא הרגיש בבגדיו כי הוא רטוב, הכניס את ידו והרגיש כי יצא לו כבר קצת על הבטן, והראש של איבר מינו יצא קצת מחוץ למכנסיו, אז הוא ניגב את היד במזרון או בפוך, הכניס חלק מהפוך למכנס כדי לנגב את האזור שם כשהוא מדגיש שזה רק טיפות זרע ולא גמירה מלאה. אחרי שנפגעת העבירה אמרה כי היא גמרה, קם הנאשם להביא את הטלפון מהמטען ואמר לשותפו אייל שיבוא לחדר. הנאשם נשען עם נפגעת העבירה על המיטה והם התחבקו. נפגעת העבירה מסרה, כי בסדר לה שם בינתיים, שניהם נמנמו טיפה וכשאמר לה הנאשם שהוא חייב ללכת לישון, קמה נפגעת העבירה והוא ליווה אותה לדלת ואמר לה לילה טוב.

27. הנאשם הכחיש כי חדר עם איבר מינו לתוך איבר מינה של נפגעת העבירה. לגבי המסרון ששלח הנאשם לנפגעת העבירה, מסר הנאשם כי כוונתו במסרון הייתה אחרת, והוא לא הבין למה התכוונה נפגעת העבירה ובכל אופן הכול זרם ביניהם והיא לא אמרה לו "די", אחרת היה עוזב במקום. לגבי השאלה מדוע שנפגעת העבירה תטפול עליו אשמת שווא, השיב הנאשם כי ייתכן והיא חשבה שהוא סמוי של המשטרה הצבאית וחששה שהוא יפליל אותה על עבירות סמים.

28. בחקירתו השלישית של הנאשם ביום 22/02/2017, חזר הנאשם על גרסתו האחרונה שמסר בחקירתו השנייה מיום 21/02/2017.

29. צפייה בתיעוד החזותי של חקירות הנאשם העלתה כי החוקרת שחקרה את הנאשם, סמ"ר שיר רוזנר, הסבירה לו באופן ברור ומובן את זכויותיו כנחקר, והבהירה לו כי כל החקירה מצולמת. ניכר כי הנאשם הבין היטב את השאלות שנשאל, לא העלה טענות בעניין קשיי שפה או הבנה, ובסיום החקירה קרא בעיון את האמרה שנכתבה על ידי החוקרת, וחתם בסיום כל עמוד. החוקרת אף שאלה את הנאשם האם היו דברים נוספים שאמר בחקירה ולא נרשמו באמרה, והנאשם השיב "לא, אני סומך עליך". בחקירה הראשונה ציין הנאשם שהוא עייף ולא מפוקס, אך יובהר כי הנאשם לא מסר בחקירתו הראשונה הודאה בחשדות העיקריים נגדו. בחקירתו השנייה, בה הודה בחלק מהחשדות נגדו, נראה הנאשם משיב בצורה ברורה, נינוחה, יורד לפרטים, כאשר החקירה התנהלה באווירה נוחה. אמנם, במהלך החקירה נראה כי הנאשם פורץ בבכי, וסיפר על קשיי חיו. התרשמות בית הדין הייתה כי הנאשם בכה בשל קשיים פנימיים שלו, ואין בתיעוד החזותי כל עדות לקושי או לחץ חיצוני מצד החוקרת.

30. מעיון בפלטי מסרונים שנמצאו במכשירי הטלפון של הנאשם ונפגעת העבירה עלה כי מיד בסמוך לאחר האירוע, ב-15/2/17 לאחר חצות, התנהל השיח הבא בין הנאשם לנפגעת העבירה –

(00: 47) **נאשם** : חיים שלי לילה טוב

(01: 10) **נפגעת עבירה** : אני כועסת עליך

(01: 11) **נאשם** : מה חיים שלי

(01: 11) **נפגעת עבירה** : מה מה

(01: 11) **נפגעת עבירה** : ביקשתי ממך די

(01: 11) **נפגעת עבירה** : מליון פעם

(01: 11) **נפגעת עבירה** : מה נסגר איתך

(01: 11) **נאשם** : סורי חיים

(01: 11) **נפגעת עבירה** : למה בכוח

(01: 11) **נפגעת עבירה** : סורי ?

(01: 12) **נאשם** : בסדר מאמי מצטער

(01: 13) **נאשם** : תביני אותי הייתי חם קצת אני קצת הגזמתי

- (01: 25) **נפגעת עבירה** : אבל אמרתי לך די
- (01: 25) **נפגעת עבירה** : למה לא הפסקת
- (01: 26) **נפגעת עבירה** : אתה מבין מה עשית בכלל ?
- (01: 26) **נאשם** : חיים אני מבין שהיה פה טעות
- (01: 27) **נאשם** : אני מצטער
- (13: 24) **נאשם** : בוקר טוב לך חיים
- (13: 34) **נפגעת עבירה** : מה בוקר טוב ???
- (13: 34) **נפגעת עבירה** : אחרי אתמול ??
- (13: 37) **נפגעת עבירה** : תשמע שאתמול היה מזעזע ממש סבלתי וביקשתי ממך די ופשוט החזקת אותי בכוח ניסיתי לקום או להזיז לך תידיים וזה לא עזר אין לי מושג מה עבר עליך אתמול אבל זה ממש זעזע אותי אז פשוט כדי לא לעשות את זה יותר גרוע אל תנסה לדבר איתי יותר.
- (13: 40) **נאשם** : XXX [שם נפגעת העבירה] תקשיבי אני יבוא מחר אני ידבר איתך על זה פשוט אני לא יודע מה להגיד לך אני ממש מצטער
- (14: 39) **נפגעת עבירה** : אל תתרח
- (14: 40) **נאשם** : אני לא רוצה שתתבאעסי עלי
- (16: 32) **נאשם** : XXX [שם נפגעת העבירה]

31. הגורמים להם מסרה נפגעת העבירה עדויות תכופות בסמוך לאחר האירוע, נחקרו במצ"ח.
להלן יובאו עיקרי העדויות:

32. **חי פילבר**, מסר כי הכיר את נפגעת העבירה בבית החייל וכי יש ביניהם קשר חברי טוב. סיפר כי ראה ביום 16/02/2017 שעובר עליה משהו, לא נראית כרגיל, נראית נסערת, שאל אותה מה קרה והיא סיפרה לו שביום ה-14/02/2017 הלכה לחדר של הנאשם, והוא תפס אותה, לא נתן לה ללכת למרות שהיא התנגדה, שהוא הצליח לחדור אליה לכמה שניות עם איבר מינו, ואז היא הראתה לחי את המסרונים ששלח לה הנאשם, כשניסה להסביר את התנהגותו. חי מסר בעדותו, כי המתלוננת נראתה לו נסערת, מבולבלת, סגורה, מופנמת ושונה ממה שהיא בדרך כלל.

33. **עדן-עליזה בנישו**, מכירה את נפגעת העבירה מבית החייל, עברה לגור איתה בחדר לפני מספר שבועות, מגדירה אותה ואת נפגעת העבירה כחברות. עדן מסרה כי נפגעת העבירה הגיעה לחדר בליל האירוע, ניסתה להעיר אותה ואמרה לה "ל' נגע ביי", אך עדן המשיכה לישון. בבוקר שלמחרת סיפרה לה נפגעת העבירה, שהיא הלכה לשבת בחדר של הנאשם, הוא ניסה לגעת בה, היא ניסתה להגיד לו "די" כמה פעמים, הוא חדר אליה, היה מין מלא. היה זרע על המכנס לפי מה שהיא סיפרה. היא אמרה שהיא בטוחה שזה אונס. היא אמרה שהיא לא ידעה איך להגיב אליו באותם רגעים, ושהיא קפאה. עדן מסרה, כי נפגעת העבירה לא היה קל לדבר על האירוע, היא גמגמה והייתה עצובה.

34. **אילון ששון**, המתאכסן בבית החייל, מסר כי הוא מכיר את נפגעת העבירה מבית החייל כשבועיים, ושבים 15/02/17 מסרה לו נפגעת העבירה כי עבר עליה משהו לפני יומיים אך לא הסכימה לפרט. בהמשך, עלה אילון לחדרו, שם אליאס סיפר לו שנפגעת העבירה נאנסה בבית החייל, ואז חזר אילון חזרה ללובי שם ראה את נפגעת העבירה וביקש לדבר איתה. נפגעת העבירה סיפרה לאילון שחייל עשה דברים מבלי שרצתה והראתה לאילון את המסרונים מהנאשם.

35. **אליאס מלייב**, חבר טוב של נפגעת העבירה מבית החייל, הכיר אותה לפני מספר חודשים. אליאס מסר, כי נפגעת העבירה סיפרה לו שעלתה עם הנאשם לחדר והוא שכב איתה בכוח. עוד סיפר, כי ביום 15/02/2017 ראה את נפגעת העבירה בשעות הצהריים בבית החייל ובהמשך בערב אמרה לו שעבר עליה לילה נורא והיא התחילה לבכות ובהמשך סיפרה שנאנסה אתמול בלילה.

36. **חגי רגב**, מנהל בית החייל ברמת גן מסר כי ביום 16/02/2017 קיבל טלפון מקרן יעקובוב, אם הבית בבית החייל, שמסרה לו כי קרה מקרה חריג ושהוא מתבקש לדבר עם חיילת שהיה לה עניין עם איזה חייל. נפגעת העבירה הגיעה למשרדו, קצת מבוששת, וסיפרה לחגי את שקרה. חגי מסר, כי נפגעת העבירה סיפרה לו כי עלתה עם הנאשם לחדר, ובשלב מסוים סימן הנאשם לשותפו לחדר לצאת, הנאשם התחיל לנסות לחבק ולנשק אותה, ותיארה זאת שהוא החזיק בה חזק וניסה להפשיט אותה למרות שהיא אמרה לו "לא" ו"די".

37. **עינת גרינבאום**, חברה של נפגעת העבירה שהייתה גם סמלת בטירונות שלה, מסרה, כי היא ונפגעת העבירה בקשר טוב ומדברים כל יום-יומיים. עינת

ח"א (מחוזי) 118/17

סיפרה כי ביום 15/02/2017 בצהריים כתבה לנפגעת העבירה הודעה והיא ענתה לה "ענית אנסו אותי". עינת התקשרה אליה ואז נפגעת העבירה התחילה לבכות ואז סיפרה לה שזה מישהו מבית החייל, הם ישבו יחד בחדר הנאשם רמז לחברים בחדר לצאת החוצה, ואז הוא התנפל עליה, החזיק אותה כך שלא תוכל להתנגד ואנס אותה והיא אמרה שזה כאב לה מאוד. עוד ציינה כי נפגעת העבירה בכתה הרבה זמן ומסרה כי היא מפחדת לצאת מהחדר.

38. **אורטל בכור**, חברה של נפגעת העבירה ומכירה אותה מעבודתם המשותפת בעבר. סיפרה כי נפגעת העבירה דיברה איתה בסביבות 01:00-02:00 בלילה וביקשה את עזרתה, וכתבה שהיא סגורה בחדר עם מישהו, שהוא אנס אותה ושהיא לא יודעת איך לצאת. לאחר מכן יצאה נפגעת העבירה והתקשרה אל העדה שביקשה ממנה ללכת להתלונן. העדה מסרה, כי נפגעת העבירה נשמעה בחרדה.

39. **שלום משולם**, פקיד בבית החייל, מסר שראה את נפגעת העבירה ביום 14/02/2017 בלילה כשהיא עצבנית ושאל אותה מה איתה, והיא אמרה לו שהיה משהו ושה חמור, ובהמשך סיפרה שנכנסה לחדר של הנאשם, עישנו סמים ואחרי זה קרה משהו שלא אמור לקרות. שלום מסר כי נפגעת העבירה הייתה נראית עצבנית, טרודה, מהוססת, לא בטוחה בעצמה ובסערת רגשות.

40. אף שותפיו לחדר של הנאשם נחקרו במצ"ח, להלן יפורטו עיקרי עדויותיהם :

אייל קורן, שותפו לחדר של הנאשם, מסר כי ביום האירוע ישב בלובי בבית החייל, אז ניגש אליו הנאשם שהיה עם נפגעת העבירה, ביקש מפתח לחדר, והם עלו לחדר. בהמשך עלה אייל לחדר וראה את שניהם יושבים על המיטה הריקה שיש בחדר, הם הראו חיבה אחד לשני, צחקו, התחבכו היא נשכבה והנאשם נשכב מאחוריה בצורת כפיות מתחת לשמיכה, והיא הייתה די מנומנמת. אייל מסר כי נכנס להתקלח, כיבה את האור, הייתה מוסיקה בחדר ונראה היה שהם מתכוונים לישון יחד. הנאשם ביקש ממנו שיכבה את האור. לשאלת החוקרת, השיב אייל כי הניח שהם הולכים לשכב. כשיצא מהמקלחת, ראה אייל שהנאשם ונפגעת העבירה התנשקו, שהיא שכבה על הגב והנאשם שכב חצי לצידה וחצי מעליה. אייל מסר, כי היא נראתה רגועה ובהמשך עצמה את עיניה. בהמשך, ביקש הנאשם מאייל שיפנה את החדר ועשה לו סימן עם היד לצאת. אייל יצא וחזר ללובי, ואחרי כחצי שעה- ארבעים דקות קיבל

ח"א (מחוזי) 118/17

שיחת טלפון מהנאשם שאמר לו שהוא יכול לחזור לחדר. אייל עלה לחדר, אז ראה בכניסה לחדר את השותף השני, הנאשם ונפגעת העבירה עדיין היו במיטה, שניהם שכבו על הגב אחד בקרבת השני, דיי צמודים והיא הסתכלה במסך הטלפון. אייל מסר כי נפגעת העבירה נשארה בחדר עוד כ-10 דקות, היה שקט היא לא אמרה כלום, בשלב מסוים היא התקפלה והלכה, הנאשם ליווה אותה לדלת, הם התחבקו והיה נראה שהיא משתפת פעולה.

לירוי ברהמי, שותף נוסף בחדרו של הנאשם בבית החייל, מסר כי ביום 14/02/17 בלילה הגיע לחדר וראה שם את הנאשם ישן עם בחורה כשהוא שוכב והיא על החזה שלו. האור היה סגור ולירוי הדליק אותו. בהמשך, אייל, השותף השני, נכנס לחדר ואז הנאשם קם והיא נשארה לישון. לירוי מסר, כי הבחורה נראתה רגועה, רצתה להישאר בחדר, לא הפריע לה שהוא הלך להתקלח.

41. **קרן יעקובוב**, אם הבית בבית החייל ברמת גן, מסרה כי ביום 16/02/2017 פנה אליה אילון ששון ומסר לה כי קרה מקרה לא טוב עם חיילת והיא ביקשה מאילון שידבר עם החיילת ויאמר לה שתדבר איתה. אחרי שעתיים הגיעה נפגעת העבירה למשרדה של קרן ומסרה לה כי היא רוצה לדבר איתה ושהיא מתביישת מאוד, רעדה במהלך כל המפגש, לא הייתה רגועה, אמרה שקשה לה לספר ולשתף במה שקרה. קרן סיפרה, כי נפגעת העבירה לא ירדה לפרטים אך אמרה שזה היה בכוח. היא נראתה מבולבלת, והיה נראה כי קשה לה. קרן מסרה כי הבינה ממנה שלא הייתה חדירה ושהנאשם הגיע לפורקן בחוץ, ושהבגדים שלה מלוכלכים בזרע שלו ושהיא שמרה אותם. היא אמרה שזה היה אלים, בכוח וביקשה ממנו להפסיק, אך היא לא הצליחה להדוף אותו מעליה כי הוא היה חזק.

42. **יקטרינה (קטיה) אורלוב**, חברתה של נפגעת העבירה, והן מכירות כשנתיים וחצי. מסרה כי התקשרה לנפגעת העבירה בלילה ושאלה אותה מה איתה והאם היא גרה עדיין בבית החייל, והיא השיבה לה שכן. קטיה שאלה אותה מה היא עושה באותו רגע, והיא השיבה לה, כי היא יושבת עם ידיד ונשמעה צוחקת או שהקול שלה נשמע מוזר. קטיה שאלה אותה אם הכל בסדר, והיא אמרה לה שהיא שתתה ועישנה. למחרת נפגעת העבירה התקשרה לקטיה ומסרה לה שכשהן דיברו בלילה היא הייתה בחדר עם מישהו שנגע בה בכוח וזה כאב לה ממש.

דין והכרעה

43. כתב האישום מבוסס על גרסת נפגעת העבירה, אשר נמסרה על ידה בחקירתה במצ"ח במספר אמרות, כאשר נפגעת העבירה מתארת את השתלשלות העניינים בצורה מפורטת, בהירה, ללא שהיא מרחיקה עצמה מהאירוע, ואף מודה שהיא הגיעה מרצונה לחדרו של הנאשם, נשכבה שם על מיטה, ואף הסכימה לשהות בצמידות פיזית לנאשם.

44. נפגעת העבירה אף מציינת כי עשתה שימוש בסמים בצוותא עם הנאשם בסמוך לפני האירוע, ואף יום לפניו. בגרסתה, לא מצניעה נפגעת העבירה פרטים אשר עשויים להעלות קשיים לגבי גרסתה והיא מציינת כי בתחילת האירוע הייתה "רטובה" ובסוף האירוע השיבה בחיוב לשאלת הנאשם, אם הגיעה לפורקן.

45. באלה, יש לחזק את מהימנות גרסת המתלוננת, אשר מבקשת ליצור אבחנה בין הסכמתה לשהות במחיצת הנאשם בחדרו ואף יחד עימו במיטה, לבין אי הסכמתה לקיום יחסי מין איתו.

46. אמנם, גרסתה של נפגעת העבירה אינה נקייה מאי התאמות מסוימות, תמיהות וסימני שאלה, אך בכגון דא כבר נקבע כי "**במקרים של עבירות מין, אין לבחון את גרסת המתלונן בפריזמה שבה נבחנות עדויותיהם של מתלוננים בעבירות אחרות. בית המשפט אינו מצפה מנפגעים בעבירות מין להיות "מכשיר לדיוק אוטומטי". ומשכך, לעתים תתקבל גרסתם גם כאשר היא זרועה אי דיוקים, סתירות, חוסר התאמות ובלבול**" (ע"פ 2848/14 סיגר נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (2014)).

47. יש לבחון האם ה"**גרעין הקשה**" של האירועים הנטענים והתמונה הכוללת, כפי שעולה מגרסת נפגעת העבירה ומיתר הראיות שנאספו, מאפשרת מסקנה בדבר סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו (ע"פ 993/00 נור נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(6) 205, 233 (2002)).

48. בחינת גרסת נפגעת העבירה, וכן החיזוקים לה בדמות עדויות הגורמים להם מסרה עדות תכופה בסמוך לאחר האירוע הנטען, כאשר מרובם עולה תמונה דומה של סערת הרגשות ומצבה הנפשי הרעוע של נפגעת העבירה, כאשר פרטי

ח"א (מחוזי) 118/17

האירוע הכלליים, בדגש על יסוד הכוח ואי ההסכמה החוזרים כחוט השני, מצביעים על קיומו של אותו "גרעין קשה" בבסיס גרסתה של נפגעת העבירה, לפיו הנאשם ביצע בנפגעת העבירה מעשי אינוס, ללא הסכמתה, כאשר חרף העובדה שאמרה לו "די" ו-"לא" המשיך הנאשם במעשיו.

49. כידוע, גם אם עסקינן בהתנגדות רפה, ולא נחושה דיה מצד נפגעת העבירה, הרי שיסוד ההסכמה החופשית נבחן על פי מבחן חיובי - קיום הסכמה למעשים, ולא על פי מבחן שלילי - היעדר התנגדות (ראו ע"מ 59/15 **רב"ט מיכלשוילי נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 9 (2015); ע"פ 6662/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2015)).

50. גם אם עלו פערים בין פרטים מסוימים שמסרה נפגעת העבירה לעדים שונים, או הבדלים בין פרטים שמסרו עדים מסוימים לבין פרטים שמסרו עדים אחרים, הדבר הגיוני מש"מ **מדובר, לכאורה, באירוע רב פרטים, שסופר מתוך סערת רגשות ועל-כן, אך טבעי שבדברי המתלוננת יהיו, משומע לשומע, הבדלים מסוימים ואף מובן הוא כי השומעים יקלטו את הדברים, בחילופי ניואנסים מסוימים, ויעבירו, אחר כך, את ששמעו, באופן לא זהה" (ע"מ 85/15 י' נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 11 (2016)).**

51. יצוין, כי מצבה הנפשי של נפגעת העבירה, כפי שהשתקף בעדויותיהם של העדים אליהם פנתה נפגעת העבירה בסמוך לאחר האירועים הנטענים, יכול לעלות כדי ראיה מסוג סיוע התומכת בעצם התרחשות האירועים כטענת המתלוננת (י. **קדמי**, על הראיות, מהדורה משולבת ומעודכנת, 2009, עמ' 317).

52. מעבר לגרסת הנאשמת והחיזוקים לה בעדויות אחרות, קיימות ראיות מצד הנאשם, אשר תומכות בגרסת נפגעת העבירה. כך, **המסרונים** ששלח הנאשם לנפגעת העבירה, מיד לאחר האירועים הנטענים, בהם הוא מבקש סליחה, מביע צער ומסביר שהיה "חס" מהוות **התנהגות מפלילה** מצד הנאשם ואף **ראשית הודיה**, אשר יש בה כדי לחזק את ראיות התביעה (ע/1415/13 **סמל ב' נ' התובע הצבאי הראשי**, פסקה 23 (2013)).

53. ראיה פורנזית עיקרית, המסבכת את הנאשם, ואשר סותרת את גרסתו, היא תוצאה חיובית לבדיקת DNA שנערכה לנוזל שנמצא על מכנסיה של נפגעת העבירה, אשר בבדיקת מעבדה נמצא כזרע של הנאשם. ראיה זו, סותרת את

גרסת הנאשם לפיה לא הגיע לפורקן, ואם הגיע לפורקן, לא מדובר בשפיכה מלאה אלא רק בטיפות זרע, והיה זה רק בתוך מכנסיו, או כמה טיפות על בטנו, ואז ניגב הנאשם את הטיפות עם השמיכה.

54. גרסתו המשתנה של הנאשם, הרוויה בסתירות מהותיות, פוגעת במהימנות הנאשם, ומחזקת את גרסת המתלוננת, בהתאם. כך, בגרסתו הראשונה, הכחיש הנאשם כי חדר לאיבר מינה של נפגעת העבירה, ציין כי לא הוציא כלל את איבר מינו ממכנסיו, לא הגיע לפורקן, וכל זמן האירועים, היו אייל ולירוי בחדר. בהמשך, שינה הנאשם את גרסתו באופן משמעותי, והודה כי כן החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של נפגעת העבירה, כן הוציא את איבר מינו ממכנסיו, כן הגיע לפורקן, וכי אייל ולירוי לא היו בחדר בזמן האירועים.

55. הסבריו של הנאשם לסתירות בגרסתו, לא נמצאו משכנעים על ידי, ואין בהם טעם של ממש לשינוי המשמעותי בדברים שמסר הנאשם בחקירתו השנייה, בשונה מחקירתו הראשונה. בכגון דא, נקבע כי שקרי נאשם בחקירתו, והסבריו הפתלתלים לכך **"מכרסמים כבר בשלב דיון המעצר בהערכת מהימנות גרסתו של הנאשם, ויש בהם כדי לתמוך בגרסת המתלוננת... ולהוות, לכאורה, התנהגות מפלילה ולהצביע, לכאורה, על תחושת האשם שלו"** (ע"מ 135,136/16 רס"ל זנו נ' התובע הצבאי הראשי, פסקה 31 (2016)).

56. יוזכר, בית הדין אינו יורד לשורש מהימנותם של עדים או למשקלן של הראיות בשלב זה של ההליך המשפטי, והוא משקיף על כלל חומר הראיות מ"מבט על" ובודק, בשקידה ובעיון ראויים, בכל חומר הראיות, האם קיים סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996)).

57. לא מצאתי כי התמיהות והקשיים שהעלתה ההגנה כלפי גרסת נפגעת העבירה מכרסמים באופן משמעותי בתמונה הראייתית הכוללת, והתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת, הנסמכת על ראיות מסוגים שונים, להן נמצאו חיזוקים ראייתיים נוספים, הינה מוצקה דיה, על מנת לקבוע כי קיים סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

58. משקבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת אשמתו של הנאשם, הרי שנוכח **טיב העבירות** המיוחסות לנאשם, שעיקרן **מעשי אינוס**, קמות

ח"א (מחוזי) 118/17

עילות מעצר מובהקות, אשר אינן מאפשרות שחרורו של הנאשם לחלופת מעצר כלשהיא. הלכה פסוקה היא שנאשמים בעבירות מין חמורות נעצרים עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם, למעט במקרים חריגים ביותר (ראו ע"מ 42/11 **רס"ל חנוכה נ' התצ"ר** (2011)).

59. כמו כן, עבירת האינוס המיוחסת לנאשם מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית, כקבוע בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, נוכח העובדה כי מדובר במעשה כפיה של יחסי מין בניגוד לרצון אדם, המבססת את יסוד האלימות והאכזריות.

60. בנוסף, במקרה זה מתקיימת עילת המעצר של הפגיעה במשמעת הצבא, נוכח העובדה כי המעשים בוצעו בבית החייל, מקום בו החיילים והחיילות המשתכנים שם, צריכים להרגיש בטוחים (ראו ע"מ 16/06 **טוראי סולונצונקו נ' התובע הצבאי הראשי** (2006); ע"מ 77/08 **סמל בן לולו נ' התובע הצבאי הראשי** (2008)).

61. הצדקה נוספת למעצר הנאשם עד תום ההליכים עניינה בחשש מפני גרימת נזק נפשי למתלוננת, אם ישוחרר הנאשם ממעצרו (בש"פ 7497/03 **גואטה נ' מדינת ישראל** (2003), כאשר במקרה זה, עלה מחומר הראיות כי נפגעת העבירה נמצאת במצב נפשי רעוע).

62. בנוסף, הבטחת התנהלותו התקינה של ההליך המשפטי בעבירות מין, הינה אינטרס חשוב שיש להגן עליו "על-מנת למנוע שהשחרור לחלופת מעצר לא יפגע ביכולתה [של המתלוננת – ש.ג.] לאזור את הכוחות הנפשיים הרבים הנדרשים כדי לבוא ולהעיד בפני בית-המשפט" (בש"פ 3095/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2008)).

סוף דבר

63. נוכח האמור לעיל, משקבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם, וכי קמות עילות מעצר שאינן מאפשרות שחרור הנאשם לחלופת מעצר ראויה אשר תבטיח את קיום תכליות המעצר השונות, הריני מורה על הארכת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

64. התיק נקבע לישיבת הקראה בפני הרכב ח"א ביום 29/3/17 בשעה 09:00.

- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, 21/03/2017, כ"ג באדר התשע"ז, והודעה בפומבי ובמעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

שופט